

Catalunya: Dilluns 20 de maig de 1912

Any XXII núm. 4,674

La Veu de Catalunya

SANT DEL DIA: Santa Boy o Baldiri, mr., y Bernardí de Sena, conf.
Sant de demà: St. Valentí, bisbe y mrt.—Quaranta Horas: A la iglesia de Pares Dominicos (carrer Ausias March)—Hores d'exposició: De les 8 del matí a 2/4 de vuit de la tarda.—Demà: A la mateixa iglesia.—Sant d'ESTIU: Ntra. Sra. de la Guia, a la capella de Marçals.—Demà: Ntra. Sra. del Roser de la Creu, en la Laietana, privilegiada.—Demà: Ntra. Sra. de la Consolació, en la plaça del Carme, cont. c. blanca.—La de demà: St. Pau de Sant Miquel, cont. c. blanca.—A la tarda: La de Sant Joan, en la plaça del Carme, cont. c. blanca.—A la nit: La de Sant Isidre, en la plaça del Carme, cont. c. blanca.—A la matinada: La de Sant Jordi, en la plaça del Carme, cont. c. blanca.—A la tarda: La de Sant Joan, en la plaça del Carme, cont. c. blanca.—A la nit: La de Sant Isidre, en la plaça del Carme, cont. c. blanca.

D. Rosa Carbó Bonet de Cardona

mori el dia 23 d'abril prop-passat

havent rebut els últims Sagaments y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

El seu desconsolat espòs don Tadeu Cardona, germans y germanes polítics, nebots don Raimon Torres y donya Rosa Clavé y demés parents, al participar als amics y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen la tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de la seva ànima se celebraran demà dimarts, dia 21 del corrent, a les deu, en la iglesia parroquial de Santa Agnès.

Les misses després del ofici y totseguit la del del perdó.

El dol se dona per despedit.

No's convida particularment.

Dr. Marsans Brof y Fille
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

ANÓNIMA CLAUDIO DURAN

Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sistres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guix
Patent núm. 51.570. — Economia, resistencia, depressa en construir Dipòsits, Genadores, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab cement armat.

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8

Futurs de cotó A. Gabarró Garcia, — Lauria, 33.
Telèfon 2.094. S'executen ordres als mercats de Liverpool, Nova-York y Nova Orleans. — Demà farà explícitius y detalls.

VICHY CATALÀ

Balneari de 1.º orde. — Temporada de 1.º maig a 30 octubre.
Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona).

Telèfon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona.

Distància de Barcelona: En tren lluger, 2 hores 30 minuts; en tren correu, 3 hores.

Algunes minero-medicinals, termals de 60°, alcalines, bicarbonats sòdiques.

Són ríus per'l reuma, la diabetis y afeccions de l'estomac, fetge, melisa. — Grans comoditats y serveis esmeritat en totes ses dependències.

Administració: RAMBLA FLORS, 18, entressol. — BARCELONA

CONTRA LA TOS EXIT ADMIRABLE

Aixarop del Dr. Villegas

(A BASE DE BROMOFORMO Y HEROINA)

Allivia el acte y cura tota classe d'affets bronquials. Els catarròs, els tisichs eisasmàtichs, els disnèus y quants pataxin ronquera, fatiga o espacioradí

deuen usarlo com a remey radical, segur y exclusiu.

DEMANIS EN FARMACIES

L'enginyer D. Alfret Ramoneda Holder ha traslladat sa oficina tècnica industrial, del carrer del Bruch número 3, al mateix, número 6, entressol, segona.

Dr. A. Presta Especialista Orelles, Nas, Gorja y Tuberculosis. Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 y de 3 a 6.

EL SIGLO
GRANS MAGAZEMS

Actualment GRAN EXPOSICIÓ
y venda de

Novetats d'Estiu

Vestits, Bates, Bruses, Falda, Refajos, Matines, Guardapols, Camises, Cobrecotilles, Ombrelles, Vanos. — VESTITS Y DEVANTALS pera NENS

TEIXITS Y ESTAMPATS de cotó

Trajes de dril pera nens y joves

OCASIONS EXCEPCIONALS

Preus considerablement reduts durant el dies d'Exposició

Camises, Corbates, Colls, Punys, Bastons, Lligacames, Elàstichs, Mocadors, Calçots, Sabates, Barrets de pala, Gorres, Mitxons, Jersey, Trajes de punt, Ermilles y Tapapols pera senyor.

Encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consistència. Sembla que se'n va, millor dit, a qui creuen a n'en Barroso. Això ja desesperava als monteristes y molt més desde que's parla de certa carta que's diu sortida d'alguns infants del Canalejas o sobre la qual, al menys, el president hi ha

encara s'insisteix en que hi haurà crisi total. Jo seguixo creient que hi haurà, però que sab un hom en aquest bar i ball de males passions que cada dia va gairebé més consist

en mitjà de la fonda emoció del públic —allò que cantava en vida:

O poeta extasi...
hi hà un ressó de les cadenes
del ancet d'ales immenses,
que n'a en la eternitat.

El públic, que havia escoltat aquest discurs ab una atenció fonda y ab visible emoció, esclatà en un aplaudiment llarguissim, al qual se premiava an en Ruyra la merèc que'n feu de tornar viu en os y en pensament y en esperit, per una estona entre nosaltres, el Poeta plorat.

Y encara tingut en Ruyra de sorir no vament en públic, que volia homenatjarlo en sa presència ab nous aplaudiments.

Lectura de poesies

J. Adrià Gual sortí aleshores a l'escenari y llegí «Goigs a la Verge de Núria». Aquella obra mestra del Maragall fou llegida d'una manera admirable, ab art y devoció exemplars.

Les estrofes inspiradíssimes de la célebre composició els versos plens de sentit com grans d'una graciós espiga, boten damunt el públic, emocionant del prodigi de la fonda poesia dels «Gongs».

Un aplaudiment llarguissim corona la lectura, dedicat al Poeta y a n'en Gual, el lector amosissim que hagué no vament de sortir a rebre més aplaudiments.

L'èminent actor Enric Martínez sortí a segur y llegí les poesies del Maragall. «Excelsior» y «Cant als Joves», que foren rebudes ab grans aplaudiments.

En Joseph Carner tanca aquest intermè entre els discursos ab la lectura de la seva poesia «El Llegat».

Es una obra poètica, de força y consistència superlatives, hont a cantar el del produït per la mort del Poeta, que foren rebudes ab grans aplaudiments.

L'obra del jove Mestre en Gay Saber fou molt aplaudida.

Y pera rebre nous y sorròsos aplaudiments fou repel·lidament obligat en Carner a presentar-se en l'homicidi.

Discurs de D. Joan Alcover

L'èminent poeta mallorquí, l'home de les dolces estrofes de «La Serra» s'aparcà despès a l'estradà y llegí el seu discurs; discurs hont cantà, ab una prou maravillosa y rica, la glòria del gran Poeta mort.

Comensa l'Alcover per dir que sent aquell sant temor de parlar expressat pel Poeta en l'Elogi de la Paraula. Temor de parlar del Maragall entre els seus devots, entre els quals l'anyoren; car aquest es l'homenatge més gran de que li fem tribut: la nostra amargança.

Perquè parla entre aquells que el sentien i el veuen y li parlaven y s'al·legraven de veure'l y de sentirlo, perquè parla entre aquells que's veuen's y troben en els seus ulls y en els seus versos, l'orador es temeros. Y aquest temor ombla de dolor les seves paraules al entrar a la seva oració, resada clamant dels llibres del poeta com en un Breviari.

Diu que s'ha preparat pera parlar; que per això ha represt la lectura dels llibres del Maragall; que plau per plantar-ho, ha resseguit y ha signat la impremta que en cada un recullia; y que d'aquestes impresions ne brollen les llines de la vida del Poeta en sos comentaments: l'infantesa per el cançó, l'adolescència somosa, la seva juventut, els seus escrits en el «Diario».

Després va florir el Poeta, portantse tot el diu dels seus versos. Perquè foren els valors humans de la nostra renàixença, lo que en ell prengue; y però, si dins la seva sensibilitat exquisida y porosa s'hi filtrava l'essència del seu Goethe tan admirat, ella venia a resoldres en una humanisació més forta encara, y, essent com era germà de llet de la poesia popular, una l'ingenuitat y el refinament en una fusió viva, hont la cultura llibresca se formà ab una cultura reflexiva per el rebatiment enfront de la primera, de la seva flama interior, qui estava en continua activitat purificadora.

Paria l'exquisit orador del primer llibre del Maragall: «Poëses», del any de 1895. Y glossal seu pensament a través d'ell, y la seva vida que hi patí tota, ab l'amor juvenil d'aquells dies en que

Veya en les flors la rosada,
sentir l'auçell refilar,
y per gaudirlo a l'àmia
tot un diumenge al davant.

¡Oh, juvenil! —cantava l'orador—! Oh, supremes petites de la vida! ¡Oh, poder del poeta, que així les fas perdurable! com els fets trascendentals de l'història!

La seva poesia, no es imaginació ni enginy, ni color, ni especialització de tal o qual facultat, sinó ànim obert de bat a bat, avidament interrogativa del misteri del Moi y del propi misteri, com un mar palpitant hont tremolen els reflexes del cel y la terra. Reb la poesia com una revelació y la tramet com una confidència; y tant obligat se creu a respectar es rupulosement els batalls de l'emoció, que sovint la comunicava en forma irregular y fragmentaria, pero que, harmoniosa y armoniosa, no esbrava la calor y la fragància intima.

El seu catexisme inspira reverència, porque no't tracta solament de lleys deduïdes del mon poètic observat de part de fora ab ulls de crèfich, sinó del rastre iluminós que en son espai deixaren els fenòmens de la prosa sensibilitat, com solches definitius.

Darrera una sèrie de judicis maravillosos que l'Alcover contraposa a unes docènia respectada, endreçantlos no an al Maragall, sinó an aquells qui el seguirissin, passa demand de les visions y cauts, glosters, meloses estrofes, més, ardenques. Fa lo mateix amb «Eñillas» y «Esqueixos», s'atura llargament en el «Comte d'Arnaud» y diu:

«Tot el poema flota entre la vida y la mort, entre aquest mon y l'altra. L'autor no s'avusa mai a l'impostura humana però esqueixa el vel impenetrable. El mister suprem que a tots una hora o altres ens preocupa, es en ell dominant y aquesta obsessió basada en l'obra y l'imprensa d'un olor d'eternitat. El relleu mateix de les figures, com aquella Adelaida carrosa, de llavis molts poblada de cèl·la y sota-barba arrondida (que recorda alguna escultura secular de les velles abadies catalanes) sembla accentuar per la exacerbat del instict de vida, gelos dels cosos hont s'encarna, inquiet davant l'inconscient que ens retorña's dards de la nostra aguda y persistente interrogació.

D'aquí, y de manera tan bella com fins aquí, l'exquisit poeta, va marxant a través del poema sense plan, sense composició, diu. Y darrerament commenta: a les més culminants y esborrufades estrofes del «Comte d'Arnaud» ens parla del pensador del patriota, d'aquell poeta escriptor del Sant Jordi, Patró de Catalunya, y diu al acabar, de cam a la nostra juventut que tant bellament ho honorat al Poeta mort:

«Ah! Juventut! Recorda'l sempre; per recordar, no pera glorificarlo estilitament, sinó pera apreciar-lo l'exemplarità, recorda que la seva obra representa: l'espíritu de la veritat clara s'hi reflecteix; no'l resplandor metòdic d'un estat d'ànim manant. Exaltàri com representant d'un patrimoni poètic de impossible contagiació seria equivalent a declarar que si no hagués més

l'hauríem jubilat: gran injustícia y error funest per l'art y per Catalunya.

El seu més alt valor consisteix precisament en haverse podut en les fonts vives de la poesia que rajon pona tothom qui volta beurels. Finalment recorda, oh Juventut, que, com cantava la vida y com vivia la vida catalana, sense ésser poeta mificant d'un esperit o una tendència, la seva obra catalana del primer full al últim; y que ell fou qui va dir eines paraules angusties: «Y es igualment ab l'amor a Catalunya que es brilla als ulls y al front en tal diada; que sembla que duguem a Catalunya enesa dimiel pat». La terra de que es fet la nostra anima, sembla que aquell dia bullia de nou com el most després d'un llarg repòs; y que tot l'aire de la nostra terra y els fets dels nostres avis ens ressusciten en les entranyes y ens insonden en ta de manera, que arribem fins a sentir un gust de terra catalana en la boca y un anhel d'heroisme català en l'esperit...»

Y què... ja no consenten els temps nous aquest fervor? Doncs jo dich que si-acabà poeta Alcover? jo prechi a Den que no s'apagui ni s'extinguesca en la sanch de la nostra juventut; y si, lograda la conquesta y consolidació definitiva de tot allò a que aspirem, shavia d'extingir, jo, a n'aqueix poble, no voldrà que ho conseguissin may...»

Un gran aplaudiment llarguissim corona la lectura, dedicat al Poeta y a n'en Gual, el lector amosissim que hagué no vament de sortir a rebre més aplaudiments.

L'èminent actor Enric Martínez sortí a segur y llegí les poesies del Maragall. «Excelsior» y «Cant als Joves», que foren rebudes ab grans aplaudiments.

En Joseph Carner tanca aquest intermè entre els discursos ab la lectura de la seva poesia «El Llegat».

Goethe-Maragall

L'acte's va cloure ab la representació de l'òpera de Goethe «Erindón y Amalio», esplèndidament traduït per en Maragall. Y tenia un encís presentació la petita obra, encarnada damunt d'un lit de fulls y al davant d'una cortina de vellut, sense altre gala escenogràfica que unes garlandes de flors. Els comediantes agafaven un aire de figurines de biscuit animades per art d'encantament.

L'Emilia Baró, deixava de ser la primera actriu que s'es feia d'ensia's que va estrenar l'obra, per tornar als seus temps d'ingenua exquisida, però d'ingenua que posa en l'ingenuitat, que grà de sal y un pols de pebre, vinagre dels misteris amorosos no gustats encara, que presenten ab certa intuició; la Mestre, en el seu paper va estar també deliciosa de senzillesa, dient i accionant ab la major naturalitat. En Capdevila y en Tor feran els dos galans de l'obra, donantlos cada hont el caràcter adequat a la situació.

Y veusauq' un bell espectacle senyorial que va fer esclarat al públic en un devassall d'aplaudiments que sembla que no s'hagués d'estroncar may. Y veusauq' honorats a l'hor d'en Goethe y el gran Maragall.

Final

La festa acabada, el públic numerosí sortí d'ella ordenadament y fondament complacut dels hermós acte de homenatge a la memòria del Maragall que tant honor ha fet a la juventut catalana.

Ja devallant l'escala, un grup de joves va cantar «Els Segadors».

En honor den Joan Alcover y en Joaquim Ruyra

Sopar al Royal

Tal com estava anunciat ahir, a les vespes del vespre, va celebrarse en el «Royal» el sopar, ab que la Juventut Nacionalista va voler demostrar el seu agrado y la seva admiració als exams literaris en Joan Alcover y en Joaquim Ruyra per valios concurs que la prestava en la celebració de la festa celebrada en el Palau de la Música en honor del pilot poeta en Joan Maragall, que tanc relleu prengue gracies a la intervenció llur.

Concorregueren al sopar: en Joan Alcover, Joaquim Ruyra, R. Piñol y Campamar, Antoni Rubió y Lluch, Francesc Cambó, Carles Jordà, Jaume Boíll y Matas, Joan Alandi, Josep Maria Cabot, Elias Rogent, Martí i Montany, Carles de Fortuny, Miquel y Plana, Enric de Fuentes, Gayetà Alcover, Joan María Guasch, y J. Agulló.

Durant el sopar regnà aquella cordialitat propia d'aquests actes y en Cambó tingué tota la nit encantats als companys ab la seva agradable «causeria», ja estudiant aspectes interessantissims de la professió d'abogacía, ja ab una altra alusió o judic polític.

Quan en Joan Alcover li deya que tal vegada era del poch honor que podia vantarse d'haver conservat la distinció de la seva obra, el seu paper va ser de que en sa juventut havia tractat en versos catalans gran part de la Il·lustració.

Tot saborejant el riquíssim cafè, en el seu desplaçament, va celebrar-se en el «Royal» el sopar, ab que la Juventut Nacionalista va voler demostrar el seu agrado y la seva admiració als exams literaris en Joan Alcover y en Joaquim Ruyra per valios concurs que la prestava en la celebració de la festa celebrada en el Palau de la Música en honor del pilot poeta en Joan Maragall, que tanc relleu prengue gracies a la intervenció llur.

Concorregueren al sopar: en Joan Alcover, Joaquim Ruyra, R. Piñol y Campamar, Antoni Rubió y Lluch, Francesc Cambó, Carles Jordà, Jaume Boíll y Matas, Joan Alandi, Josep Maria Cabot, Elias Rogent, Martí i Montany, Carles de Fortuny, Miquel y Plana, Enric de Fuentes, Gayetà Alcover, Joan María Guasch, y J. Agulló.

Durant el sopar regnà aquella cordialitat propia d'aquests actes y en Cambó tingué tota la nit encantats als companys ab la seva agradable «causeria», ja estudiant aspectes interessantissims de la professió d'abogacía, ja ab una altra alusió o judic polític.

Quan en Joan Alcover li deya que tal vegada era del poch honor que podia vantarse d'haver conservat la distinció de la seva obra, el seu paper va ser de que en sa juventut havia tractat en versos catalans gran part de la Il·lustració.

Tot saborejant el riquíssim cafè, en el seu desplaçament, va celebrar-se en el «Royal» el sopar, ab que la Juventut Nacionalista va voler demostrar el seu agrado y la seva admiració als exams literaris en Joan Alcover y en Joaquim Ruyra per valios concurs que la prestava en la celebració de la festa celebrada en el Palau de la Música en honor del pilot poeta en Joan Maragall, que tanc relleu prengue gracies a la intervenció llur.

Concorregueren al sopar: en Joan Alcover, Joaquim Ruyra, R. Piñol y Campamar, Antoni Rubió y Lluch, Francesc Cambó, Carles Jordà, Jaume Boíll y Matas, Joan Alandi, Josep Maria Cabot, Elias Rogent, Martí i Montany, Carles de Fortuny, Miquel y Plana, Enric de Fuentes, Gayetà Alcover, Joan María Guasch, y J. Agulló.

Durant el sopar regnà aquella cordialitat propia d'aquests actes y en Cambó tingué tota la nit encantats als companys ab la seva agradable «causeria», ja estudiant aspectes interessantissims de la professió d'abogacía, ja ab una altra alusió o judic polític.

Quan en Joan Alcover li deya que tal vegada era del poch honor que podia vantarse d'haver conservat la distinció de la seva obra, el seu paper va ser de que en sa juventut havia tractat en versos catalans gran part de la Il·lustració.

Tot saborejant el riquíssim cafè, en el seu desplaçament, va celebrar-se en el «Royal» el sopar, ab que la Juventut Nacionalista va voler demostrar el seu agrado y la seva admiració als exams literaris en Joan Alcover y en Joaquim Ruyra per valios concurs que la prestava en la celebració de la festa celebrada en el Palau de la Música en honor del pilot poeta en Joan Maragall, que tanc relleu prengue gracies a la intervenció llur.

Concorregueren al sopar: en Joan Alcover, Joaquim Ruyra, R. Piñol y Campamar, Antoni Rubió y Lluch, Francesc Cambó, Carles Jordà, Jaume Boíll y Matas, Joan Alandi, Josep Maria Cabot, Elias Rogent, Martí i Montany, Carles de Fortuny, Miquel y Plana, Enric de Fuentes, Gayetà Alcover, Joan María Guasch, y J. Agulló.

Durant el sopar regnà aquella cordialitat propia d'aquests actes y en Cambó tingué tota la nit encantats als companys ab la seva agradable «causeria», ja estudiant aspectes interessantissims de la professió d'abogacía, ja ab una altra alusió o judic polític.

Quan en Joan Alcover li deya que tal vegada era del poch honor que podia vantarse d'haver conservat la distinció de la seva obra, el seu paper va ser de que en sa juventut havia tractat en versos catalans gran part de la Il·lustració.

Tot saborejant el riquíssim cafè, en el seu desplaçament, va celebrar-se en el «Royal» el sopar, ab que la Juventut Nacionalista va voler demostrar el seu agrado y la seva admiració als exams literaris en Joan Alcover y en Joaquim Ruyra per valios concurs que la prestava en la celebració de la festa celebrada en el Palau de la Música en honor del pilot poeta en Joan Maragall, que tanc relleu prengue gracies a la intervenció llur.

Concorregueren al sopar: en Joan Alcover, Joaquim Ruyra, R. Piñol y Campamar, Antoni Rubió y Lluch, Francesc Cambó, Carles Jordà, Jaume Boíll y Matas, Joan Alandi, Josep Maria Cabot, Elias Rogent, Martí i Montany, Carles de Fortuny, Miquel y Plana, Enric de Fuentes, Gayetà Alcover, Joan María Guasch, y J. Agulló.

Durant el sopar regnà aquella cordialitat propia d'aquests actes y en Cambó tingué tota la nit encantats als companys ab la seva agradable «causeria», ja estudiant aspectes interessantissims de la professió d'abogacía, ja ab una altra alusió o judic polític.

Quan en Joan Alcover li deya que tal vegada era del poch honor que podia vantarse d'haver conservat la distinció de la seva obra, el seu paper va ser de que en sa juventut havia tractat en versos catalans gran part de la Il·lustració.

Tot saborejant el riquíssim cafè, en el seu desplaçament, va celebrar-se en el «Royal» el sopar, ab que la Juventut Nacionalista va voler demostrar el seu agrado y la seva admiració als exams literaris en Joan Alcover y en Joaquim Ruyra per valios concurs que la prestava en la celebració de la festa celebrada en el Palau de la Música en honor del pilot poeta en Joan Maragall, que tanc relleu prengue gracies a la intervenció llur.

Concorregueren al sopar: en Joan Alcover, Joaquim Ruyra, R. Piñol y Campamar, Antoni Rubió y Lluch, Francesc Cambó, Carles Jordà, Jaume Boíll y Matas, Joan Alandi, Josep Maria Cabot, Elias Rogent, Martí i Montany, Carles de Fortuny, Miquel y Plana, Enric de Fuentes, Gayetà Alcover, Joan María Guasch, y J. Agulló.

Durant el sopar regnà aquella cordialitat propia d'aquests actes y en Cambó tingué tota la nit encantats als companys ab la se

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

281

Oidium y mildiu

Dues de les malalties més freqüents y temides que passa la vinya durant el període de vegetació, son les conegudes ab els noms de «cendras» y «mildius», originades per la multiplicació de dues plagues microscòpiques, batjades pels botànics ab els noms de «oidium» y «aspergímospora vitícola».

D'albdes, el sofre i les sals de coure ne donen compte, privant què's difundin, si son aplicats oportunament y en condicions a propòsit pera que la vinya, resguardada dels danyos que de l'altra manera sufriria, pugui fer arribar els fruits a sa completa y regular maduració.

Pero, pera que les ensorades y les sultades responguin als resultats que els viticultors n'esperen, se fa precís y indispensable què fassí l'aplicació de elles abans de què's citats paràsits invadixin la vinya, o sigui abans de què's manifestin en aquesta, ja que aquelles matèries sols obrén preventivament, impedint la germinació dels orgüens productors del «oidium» y del «mildiu».

La expericencia, corroborant les observacions de laboratori, ha determinat les èpoques que resulten més convenientes y opportunes pera verificar els tractaments anti-criptogàmics. Sols subjequant a lo que respecte aquest cas constitueix ja preceptes culturals, es com' possporar obtemenir bons resultats y treure tot el parti quèls precitats recrusos brinden al vinyet.

En jo que's referix al empleu del sofre, son conegudes indispensables quan menys, tres aplicacions; s'estima convenient efectuar la primera quan els trets brots tenen de 10 a 15 centímetres de llargada; la segona, en el moment de començar a florir els rambins, y la tercera, una quinzena o vint dies abans d'iniciar-se'l període de maduració d'aquella. En determinades circumstancies, no son suficients les tres ensorades pera contenir l'«oidium», si no que denen ser seguides d'altres aplicacions complementaries que s'efectuen entre'l intervalles senyalats, servint de guia, en quante a l'hora de ferlos, les taranis de la vinya.

A l'accio curativa dels ensorades segueixen altres accions benfactors dignes de ser tingudes en compte. La major activitat de la vegetació, la regulariació del rahim, son les que més denen temer-se.

La influència de les ensorades en la higiene de la vinya, què fa sentirse, segueix uns del contacte del sofre, als orgüens reproductors dels conreus y segons altres de la emanació dels vapors sulfuroso despresos ab la major temperatura exercida pels irradiacions solaris, imposa sempre, pera lograr els efectes màxims, perseguir la major permanència del sofre sobre'l pampols y brots de la vinya y la major superficie de contacte del sofre sobre aquests orgüens. Pera que aquestes condicions se realsin cumplidament, s'hauria de procurar, prioritariament, efectuar les operacions del ensorat a la matinada, a 10 de quèls vents no les contrariin, y aprofitar les rosades del matí, que ajuden a allargar l'adherència y l'aument de superficie de contacte de la planta, haurà de ser complet. Això se lograra poderne estivaliar bastant per lo que, tenint tot això en compte, seran despectius quants sofers no omplin per complet aquestes necessitats, denuncié preferència sempre als més polvorosos.

Recorreguda y estimada l'influència antípoda de les ensorades, convé temer present que aquell anticíptic exerceti altres accions que, si bé son secundàries, no justifiquen que se les tingui oblidades, y es, per lo tant, convenient recordar quèls ensorades contribueixen a donar impuls a la vegetació, a la fecundació floral y fan sentir sa influència en la maduració, de tot lo qual ne resulta que es les persones o entitats que faran els préstams a acaparadors paguen repartir un gros dividendo. Aquí precisament, aquí està la clau del problema!

Aquí té, amic Zulueta, el motiu que explica la fredor, la indiferència, y sòlitat què van acompanyar al llegir son projecte, fruit de llargues pensades, filleds de les mateixas necessitats nasquides per la mateixa falta de diners.

Jo no soch pas qui tinc d'enhorabona, puxi' ho necessita, ni soch rampon qui pochi' ho ha de fer; sols tinc la sort o desgracia d'haver tocat d'aprop aquestes necessitats, per la circumstancia de ser impreviscidament president d'una Cambra y Sindicat Agrícola Oficial. Ab nom d'aquest y prop, rebí la més coral felicitació pel seu projecte. Pensi' sols que si en el Congrés la soletat l'Hacony panyat, t'el ferm agraiament per haver portat la veu de la Federació y haver fet public el seu pensament que portaria la vida y honestat de moltes llars mancades de medis per tirar avan la hisenda enderrocada. Pot dir elas y ben alt: «He complert el meu devoir; he donat la solució; ora quèls que siguin amants de l'agricultura resolguim».

Mamet ARMENGOL Y BAS.

Assamblea nacional de viticultors

Ab ocasió del Congrés Vitícola Nacional que's prepara a Pamplona, se celebraran dies 8 y 9 de Juliol en aquella ciutat, una Assamblea al objecte de constituir la «Unió de Viticultors espanyols».

De les innovacions aportades en aquest conreu, hi ha que reconèixer que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensorades, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèls ensorades mereixen a un distingit factor que fou el primer en adoptarlos. El sofre, observava el distingit propietari M. Marí, estimula la vegetació y favorize la fructificació, comunicant el vigor necessari pera que la vinya resistisse invasions paràsities.

De les innovacions aportades en aquest conreu, hi ha que reconèixer que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els adobs, els rendiments resulten més regulars y abundants, cosa que es considera que les vinyes ensoradas, ademés d'una vegetació molt brillant, mantenen més sostinguda y igual la vegetació y se troben menys exposades a riscos desordenadament. Ademés, la maduració avanca lo menys de dos dies: el rahim adquerix més desenvolupament y el seu color se perfeca. Les vinyes atacs tracades, semblen adobades.

Ramón M. MIR.

Es oportú senyalar el concepte que quèl altra té tanta importància com la dels ensorades. Ab l'empleu y metodació d'aquesta matèria se logra impedir les invasions del «oidium» y «exercer» ademés l'acció d'estimular pera la vegetació. La influència del ensorat en aquest cas es decisiva: tanque, resumint, pot dir-se que combinant aquest amb conreus esmentats y ab els

marques que fa 50 anys lluiten per una via que les nòtes en comunicació fàcil al comerç mundial i sempre han sigut desitjades deixant l'Estat espanyol de cumplir lleys votades en Consell i convenis internacionals per construir en plaç determinat un ferrocarril que havia de ser la serrada paràanca, enlligant ab la xarxa francesa i per ella ab totes les d'Europa.

Pera exigir al Govern el cumpliment de les lleys i convenis, aquí hi ha tota la representació de Catalunya escaient amb la primera plana de la Mancomunitat catalana fins a conseguir la construcció del ferrocarril del Noguera-Pallaresa.

Sabedur dels il·lustres hostes jaspes de visca França Visca Catalunya! (Grans aclamacions).

Don Joseph Sol i Torrents parla en representació de totes les societats econòmiques de Catalunya. Remarca que Lleida, tota la Catalunya i una part de França i el Govern francès, volen extremer la nova via.

El regidor de Lleida don Joseph Estadella, en representació de tots els mestres lleidatans, pronuncia un discurs que són violentíssims sobre que aquella Assemblea era ja l'últimatum que s'diria al Govern, i si no eren escoltats pendrien resolucions que sols pot moure la desesperació, ab l'ajuda de tot Catalunya i les comarques franceses.

El conseller de l'Ajuntament M. Justin Sol, que saluda a Lleida i a Catalunya en nom del seu país, que vol el ferrocarril del Pallarsa i que ja s'constructe en la primera secció de Sant Girona a Seix. Recorda el mític de Trepia de 1904 i digué que al Arrièg totornen sent el mateix entusiasme pel ferrocarril Pallarsa, l'únic ferrocarril transpirineu que pertany a Espanya ja que en el de Jaca i en el de Ripoll s'hi està treballant. Don Felip Escales, en representació de les entitats econòmiques de Barcelona, diu que si el Govern no escolta els clams de tots els catalans farà una obra suïcida; què quel ferrocarril no sols es de interès local, sinó general de Catalunya i s'han d'exigit fets i no paraules ni promeses.

M. A. Cau Durban, en representació del Grup del Turisme, i de M. Segimon diputat de Sant Girona i del Tennis Club de França, s'adhereix a la demanda. Encarrega que treballin sincerament per la obra i convida a tots pera que vagin el vinent setembre al Congrés turista de Tolosa i Saint Giron, hom se demanerà la construcció d'aquest ferrocarril. Acabà ab vistes que a Lleida, Catalunya i Espanya, chorejat per tot el poble.

Don Francisco Puig i Alfonso, ab la doble representació del Foment i Societat d'Arròci de foresters de Barcelona, s'adhereix a l'Assemblea i llegixa la memòria que aquesta Societat envia al Govern demandant que l'ampliació del tramvia de Lleida i a la via Pallaressa tingui la normalitat dels ferrocarrils d'Espanya.

El primer tinent d'alcalde de Barcelona, don Josep Mir i Miró, en representació dels municipis de la província, diu que Barcelona acut sempre a portar la seva ajuda moral arreu de Catalunya, honest i l'hagi demanat; materialment ha fet empelar els seus capitals en el canal d'Urgell i en la Serradora, que han enriquit comarques lleidatanes i actualment dona tota la seva cooperació en les festes revolucionàries i progrés del Noguera-Pallaresa. Demana la solidaritat de tots els catalans pera cooperatives i demarcacions per interessos materials i monetaris a favor de Catalunya. Si sois els catalans jurem aquesta solidaritat el triomf serà nostre. Per Catalunya pesa molt al Parlament i en tenor, Espanya.

El regidor de Lleida, don Antoni Agrellet, saluda a tots els demés ajuntaments de Catalunya; demana que les obres oportuniades a la presentació de les conclusions que aprovar l'Assemblea i si no es així agafaran la bandera de la ciutat i aniran a mancomunarse ab tots els ajuntaments catalans pera constellar la burlla del Govern.

El vicepresident de la Diputació provincial de Barcelona, don Francisco Bartrina, porta l'adhesió a la reclamació pera que sigui un fet la nova via internacional tan necessària pera explotar les riques terres catalanes d'aquestes desdades comarques i declarar que l'aspiració de Lleida es la de tot Catalunya.

Don Isidre Riu, de la Diputació de Girona, manifesta igual adhesió i diu que s'ha acabat l'hora de demanar, que ha arribat la d'exigir el compliment de la llei y dels convenis internacionals.

El president de la Diputació de Tarragona, don Antoni Estivill, manifesta l'adhesió unànime de la corporació; se admira d'aquell impressionant espectacle popular; diu que es la naixença del sentiment pràctic de la Mancomunitat Catalana; que l'incumpliment dels convenis internacionals es una vergonya nacional i ofereix el concurs incondicionat de Tarragona.

El senyor comte de Begon, de Toulouse, secretari del Comitè del transparenci central, saluda en nom del municipi tolosà, adherit a l'Assemblea, y en nom dels diputats i senadors de aquelles regions franceses. Encoratja als catalans en llurs reivindicacions pera que siguin un fet la via internacional, y pera no immiscuirse en questions anteriors d'una altra naó tan noble y digna com la espanyola.

Declarà solemnament quel govern francès desitja arribar a la realització del ferrocarril internacional pel Noguera-Pallaresa. (Emocionant espectacle). Don Joseph Agrellet, en representació del seu pare, el senador, y del Foment Lleidatà, diu que aquell està disposat a treballar a favor del ferrocarril, com fa anys que hi treballa, y en nom del Foment diu que s'ha de fer veure al govern que en els pobles Lleida hi ha energia pera fer cumplir els compromisos.

El diputat a Corts per Lleida, don Joan Motes, blasma al govern perque al cap de 35 anys ens ve a dir que'l ferrocarril es obra molt difícil per lo molt que ha de costar. Diu que això no es motiu pera desdissir i rompre lleys i convenis internacionals y que si hi ha diners per altres empreses nacionals molt costoses en sàns i diners, també hi d'haver-hi diners pera cumplir lleys i convenis.

Diària conforme ab els senyors Mir y Estadella en procurar fer cumplir la llei, posantse al costat, sota o enfront de la llei, pera obligar a cumplir-la y tornar pel bon nom d'Espanya davant del estranger; refuta la versió dels ministres que diuen que aquest ferrocarril ha deixat de tenir interés internacional y s'apoya ab lo expressat a l'Assemblea pels mateixos representants francesos del Arriege.

M. Beyne, advocat representant del municipi de Saint-Girona, pronuncia en castell una entusiasta salutació y adreça a l'Assemblea y l'Església la carta

en què amaneix el delegat com al seu representant. Després diu que allí hi tenim molt bons amics que's donaran sempre llur cooperació pera fer cumplir el ferrocarril que ha de facilitar l'encaixada de les mans amigues de França i Espanya.

El senador don Emili Junoy saluda al poeta Moreira com un dels precursores del ferrocarril, dia que aquest ha començat a tenir estat de realitat; el sorprenen les amenaçes y actius violents y crims que cal un acte de reflexió, y més ara, després de la entrevista tinguda ab en Canalejas, quan la visita don Prat de la Riba, per les Diputacions catalanes y la representació parlamentaria de Catalunya, havent-se allí declarat el primer conjurat a favor del Noguera-Pallaresa, el qual, segons va dir, sols es entencenables per la burocracia contra la qual calia—desgu—que s'hi alocs Lleida. Y ara s'hi alocs tota la terra catalana y parti de la francesa. Creu que ab una fórmula qualsevol se procurarà cumplir lo pactat y que no hi ha cap raó de caràcter econòmic que pugui deturar la promesa de Canalejas.

Diu que les mateixes raons que hi ha per mantenir l'honor de la bandera al Riu hi es pera arrencar del Parlament lo necessari pera fer el nostre ferrocarril; honor nacional, firma de conveni internacional y un augment de riquesa de la terra, pels senyors, fills de Soïldaritat, compliran sempr' seu dever.

Don Emil Riu, diputat per Tortosa, Saluda en nom de sa comarca, la més perjudicada al no ferse'l ferrocarril. Diu que ell no vol adulterar a les multituds y ha de confessar que si no s'ha resolt aquest problema ha sigut per mala orientació, perque ho hem considerat d'interès local, essent d'interès nacional.

Aquest ferrocarril es una satisfacció al desitj de progrés, prosperitat y desenvolupament de la producció pera les terres planes, però pera la montanya es questió de vida o mort. Considera una vergonya nacional que hi hagi 200 kilòmetres quadrats de naó espanyola sense ferrocarril. Abans era també abandonada la província de Terol, però s'hi dedicaren 25 milions d'una sola vegada y avui tenen ferrocarril.

Ara sols queda Lleida, però tindrem ferrocarril si somem les aspiracions de Lleida ab les de Catalunya tota; que la nostra regió té una gran força parlamentaria y no hi ha problema que defensat per Catalunya, no s'impresa'l al Parlament.

Cal, doncs, que'l nostre problema sigui, no Lleida, sinó caçala y nacional.

No s'han gastat els cent milions necessaris pera que'n hagi conveniència, que no s'ha fet empelar els seus capitals en el canal d'Urgell y en la Serradora, que han enriquit comarques lleidatanes y actualment dona tota la seva cooperació en les festes revolucionàries i progrés del Noguera-Pallaresa. Demana la solidaritat de tots els catalans pera cooperatives y demarcacions per interessos materials y monetaris a favor de Catalunya. Si sois els catalans jurem aquesta solidaritat el triomf serà nostre. Per Catalunya pesa molt al Parlament y en tenor, Espanya.

El regidor de Lleida, don Antoni Agrellet, que saluda a tots els demés ajuntaments de Catalunya, que així que s'adhereix a l'Assemblea; demana que les obres oportuniades a la presentació de les conclusions que aprovar l'Assemblea i si no es així agafaran la bandera de la ciutat y aniran a mancomunarse ab tots els ajuntaments catalans pera constellar la burlla del Govern.

El vicepresident de la Diputació provincial de Barcelona, don Francisco Bartrina, porta l'adhesió a la reclamació pera que sigui un fet la nova via internacional tan necessària pera explotar les riques terres catalanes d'aquestes desdades comarques y declarar que l'aspiració de Lleida es la de tot Catalunya.

Don Isidre Riu, de la Diputació de Girona, manifesta igual adhesió y diu que s'ha acabat l'hora de demanar, que ha arribat la d'exigir el compliment de la llei y dels convenis internacionals.

El president de la Diputació de Tarragona, don Antoni Estivill, manifesta l'adhesió unànime de la corporació; se admira d'aquell impressionant espectacle popular; diu que es la naixença del sentiment pràctic de la Mancomunitat Catalana; que l'incumpliment dels convenis internacionals es una vergonya nacional i ofereix el concurs incondicionat de Tarragona.

El senyor comte de Begon, de Toulouse, secretari del Comitè del transparenci central, saluda en nom del municipi tolosà, adherit a l'Assemblea, y en nom dels diputats i senadors de aquelles regions franceses. Encoratja als catalans en llurs reivindicacions pera que siguin un fet la via internacional, y pera no immiscuirse en questions anteriors d'una altra naó tan noble y digna com la espanyola.

Diària conforme ab els senyors Mir y Estadella en procurar fer cumplir la llei, posantse al costat, sota o enfront de la llei, pera obligar a cumplir-la y tornar pel bon nom d'Espanya davant del estranger; refuta la versió dels ministres que diuen que aquest ferrocarril ha deixat de tenir interés internacional y s'apoya ab lo expressat a l'Assemblea pels mateixos representants francesos del Arriege.

El diputat provincial don Pere Lassala i legí a l'Assemblea la proposta de conclusions demandant al Govern:

El cumpliment del conveni internacional per medi d'un projecte de llei que garantisxi la construcció del ferrocarril pel Noguera-Pallaresa en el plaç convintu,

que's demani a les Corts els recursos necessaris pera construir y posar en estat d'explotació el trajecte de Lleida a Camarasa;

y ademés cooperar a l'acció del Arriege y Ali Garona en tots els actes que allí se celebren en prò d'aquest ferrocarril.

Y en cas que'l Govern no's fes servir els projectes de llei que's presentaran a les Corts, manifestats en les anteriors conclusions, les representacions parlamentaries de la província se consideraran fracassades; convocaran una Assemblea de totes les forces vives de Catalunya, donaran compte de llurs gestions y declararan llur representació.

Els diputats y senadors, cumplint el mandat imperial, marxaran desseguir a Madrid a formular els abans esmentats projectes de llei.

L'Assemblea per aclaració aprobà les conclusions, y en manifestació, tal com a l'anada, se dirigí a entregars el governador per que les envíés al govern.

El governador va prometre al governar-

El gran dinar

En la gran sala del Palau de la Diputació, aquesta entitat va donar a totes les representacions un esplèndidissim dinar, escrit per la Fonda d'Espanya.

Hi hagué una gran animació y no's parlava més que de la gran trascendència que havia tingut l'Assemblea. Hi havia expectació pera veure l'actitut del Govern davant del requeriment de Catalunya.

El president senyor Gil Dorri pronuncià curtes y sendites paraules de remerciament y de comiat pera totes les representacions.

Els delegats francesos repeixen la invitació pera setembre vinent, prometent una acollida germanívola y entusiasta.

Un bell detail

Cal fer remarcar una nota interessant. Totorn va parlar ab la llengua natural: els catalans de tots els indrets i viles que cal un acte de reflexió, y més ara, després de la entrevista tinguda ab en Canalejas, quan la visita don Prat de la Riba, per les Diputacions catalanes y la representació parlamentaria de Catalunya, havent-se allí declarat el primer conjurat a favor del Noguera-Pallaresa, el qual, segons va dir, sols es entencenables per la burocracia contra la qual calia—desgu—que s'hi alocs Lleida. Y ara s'hi alocs tota la terra catalana y parti de la francesa. Creu que ab una fórmula qualsevol se procurarà cumplir lo pactat y que no hi ha cap raó de caràcter econòmic que pugui deturar la promesa de Canalejas.

Diu que les mateixes raons que hi ha per mantenir l'honor de la bandera al Riu hi es pera arrencar del Parlament lo necessari pera fer el nostre ferrocarril; honor nacional, firma de conveni internacional y un augment de riquesa de la terra, pels senyors, fills de Soïldaritat, compliran sempr' seu dever.

Don Emil Riu, diputat per Tortosa, Saluda en nom de sa comarca, la més perjudicada al no ferse'l ferrocarril.

Hi havia una gran animació y no's parlava més que de la gran trascendència que havia tingut l'Assemblea. Hi havia expectació pera veure l'actitut del Govern davant del requeriment de Catalunya.

El president senyor Gil Dorri pronuncià curtes y sendites paraules de remerciament y de comiat pera totes les representacions.

Els delegats francesos repeixen la invitació pera setembre vinent, prometent una acollida germanívola y entusiasta.

Un bell detail

Cal fer remarcar una nota interessant. Totorn va parlar ab la llengua natural: els catalans de tots els indrets i viles que cal un acte de reflexió, y més ara, després de la entrevista tinguda ab en Canalejas, quan la visita don Prat de la Riba, per les Diputacions catalanes y la representació parlamentaria de Catalunya, havent-se allí declarat el primer conjurat a favor del Noguera-Pallaresa, el qual, segons va dir, sols es entencenables per la burocracia contra la qual calia—desgu—que s'hi alocs Lleida. Y ara s'hi alocs tota la terra catalana y parti de la francesa. Creu que ab una fórmula qualsevol se procurarà cumplir lo pactat y que no hi ha cap raó de caràcter econòmic que pugui deturar la promesa de Canalejas.

Diu que les mateixes raons que hi ha per mantenir l'honor de la bandera al Riu hi es pera arrencar del Parlament lo necessari pera fer el nostre ferrocarril; honor nacional, firma de conveni internacional y un augment de riquesa de la terra, pels senyors, fills de Soïldaritat, compliran sempr' seu dever.

Don Emil Riu, diputat per Tortosa, Saluda en nom de sa comarca, la més perjudicada al no ferse'l ferrocarril.

Hi havia una gran animació y no's parlava més que de la gran trascendència que havia tingut l'Assemblea. Hi havia expectació pera veure l'actitut del Govern davant del requeriment de Catalunya.

El president senyor Gil Dorri pronuncià curtes y sendites paraules de remerciament y de comiat pera totes les representacions.

Els delegats francesos repeixen la invitació pera setembre vinent, prometent una acollida germanívola y entusiasta.

Un bell detail

Cal fer remarcar una nota interessant. Totorn va parlar ab la llengua natural: els catalans de tots els indrets i viles que cal un acte de reflexió, y més ara, després de la entrevista tinguda ab en Canalejas, quan la visita don Prat de la Riba, per les Diputacions catalanes y la representació parlamentaria de Catalunya, havent-se allí declarat el primer conjurat a favor del Noguera-Pallaresa, el qual, segons va dir, sols es entencenables per la burocracia contra la qual calia—desgu—que s'hi alocs Lleida. Y ara s'hi alocs tota la terra catalana y parti de la francesa. Creu que ab una fórmula qualsevol se procurarà cumplir lo pactat y que no hi ha cap raó de caràcter econòmic que pugui deturar la promesa de Canalejas.

Diu que les mateixes raons que hi ha per mantenir l'honor de la bandera al Riu hi es pera arrencar del Parlament lo necessari pera fer el nostre ferrocarril; honor nacional, firma de conveni internacional y un augment de riquesa de la terra, pels senyors, fills de Soïldaritat, compliran sempr' seu dever.

Don Emil Riu, diputat per Tortosa, Saluda en nom de sa comarca, la més perjudicada al no ferse'l ferrocarril.

Hi havia una gran animació y no's parlava més que de la gran trascendència que havia tingut l'Assemblea. Hi havia expectació pera veure l'actitut del Govern davant del requeriment de Catalunya.

El president senyor Gil Dorri pronuncià curtes y sendites paraules de remerciament y de comiat pera totes les representacions.

Els delegats francesos repeixen la invitació pera setembre vinent, prometent una acollida germanívola y entusiasta.

En Marconi a Madrid

(PER TELEFON)

En Marconi a l'Ateu

A l'Ateu s'ha verificat aquesta nit, a les deu, la vellada en honor del insigne Marconi.

Des de molt abans de l'hora anunciada estava plè el saló d'actes de célesteum public.

Molts abans de les deu han arribat en disjunts automòbils el Rey, els infants don Ferran i don Ranier, els senyors Canalejas, Lluque, Barroso, Alba i García Prieto.

Les butaques del saló d'actes estaven totalment ocupades per periodistes, literats, polítics i moltes señoress.

L'estradà l'ocupava el Rey, qui tenia a la seva dreta a l'infant don Ferran, i a l'esquerra a l'infant don Ranier.

L'entrada del Rey ha sigut acollida amb nombrosos aplaudiments.

Moments després s'ha presentat en Marconi, acompanyat dels senyors Moret i Echegaray, a qui el públic ha tributat una entusiasta ovació, dret tot-hora.

El Rey vestia de capità general. En Marconi ostentava en el pit la creu del Mèrit Militar blanca, d'Espanya, y la banda de Sant Maurici, italiana.

Entre grans aplaudiments ha fet us de la paraula el senyor Moret, qui ha dit que l'Ateu, representació del poble, s'honorava ab presentar a una de les majors glories d'Europa.

Descriu l'utilitat de la radi-telegrafia, ha recordat la recent catàstrofe del Títanic.

A continuació ha fet us de la paraula el senyor Echegaray, qui ha pronunciat un discurs eloquentíssim, enaltint en paràgrafs brillants la figura del gran Marconi, hora d'Itàlia y del mon enter.

Tot el seu discurs, que ha estat freqüentment interromput ab grans aplaudiments, l'ha dedicat, en termes científics, a demostrar la lluita y l'ambició dels homes sabis ab l'espat.

Auy hem arribat—ha dit—a humiliar ab un fil-ferro, el del telègraf, a les grans catàstrofes, pero en Marconi es el fil-ferro necessita, porque li basta ab la onda.

En Marconi—ha acabat dient—es un conquistador del món de la pau, de la ciència y de la fraternitat universal.

El discurs del senyor Echegaray, plà d'imatges vibrants y entusiastes ha sigut assistit ab una ovació sorrosa.

En Marconi, al aixecar-se per fer us de la paraula, l'audiòri li ha tributat una calorosa ovació.

Ha començat, en italià, recordant quin's 1895 fou quan se notaren els efectes de la primera onda alcanciant uns 40 kilòmetres; en 1895 se'n alçaren 76, en 1897 van arribar a 80 y en 1899 França va trobar comunicacions ab el Panamà. En 1900 se va extender d'Europa a Amèrica, y en 1901 arribaren a Terra Nova. En 1902 Anglaterra va comunicar ab Ferri y Cádiz. Ultimament han arribat a alcançar des de 3 mil a 4 mil kilòmetres.

Tot el discurs ha versat sobre la marxa progressiva de la onda de la seva invenció.

En Marconi, al acabar la lectura de les quartetes, ha sigut objecte d'una gran ovació tan gran, que ha durat diversos minuts, aplaudits tot el públic, dret.

Entre els concurrents hi havia molts polítics, tots els atòmics y ademà una nodrida representació de la colònia italiana.

Al sortir el Rey, acompanyat del Govern, que anava de uniforme, li han tributat una ovació.

Després ha sortit en Marconi que anava ab el senyor Moret y la junta directiva dels Atenes, y ha sigut, també, calorosament aplaudit, donant-se visques a més Marconi y a Itàlia.

Finalment, el senyor Echegaray ha sigut objecte d'una ovació sorrosa, per que, realment, el seu discurs ha sigut l'exit de la nit.

En Marconi, condecorat

El Rey entregará avui a més Marconi les insignies de la Creu d'Alfons XII.

Estudis Universitaris Catalans

La primera de les conferències que sobre «La Pintura Catalana antigua» donarà mossèn Joseph Guardi en la Catedral d'Horta del Arc Català dels Estudis Universitaris Catalans, ràndre lloc, avui, dilluns, a les deu del vespre, en el Centre Excursionista de Catalunya, y versarà sobre el següent tema: «Els antics pintors catalans. La seva formació y la seva organització corporativa.

Teatres

Sindicat d'autors catalans

DESAMOR

Drama en dos actes
original den J. Puig y Ferreter

En Puig y Ferreter segueixen en aquest drama—puntzen en realitat—ab les seves derves. Un ambient sensual l'intima, y una desacord entre generacions distintes no constitueixen el més. Y hi ha aquell personatge enamorat de la vida aventurera, y hi ha aquella sencerdona de l'autor a fer anàpsida la paternitat. Anem a dir, ab tot, que en aquesta obra no hi ha més que un personatge simpàtic: el de la noya que ha de admirar a dintre la família un parent a qui ha sabut malalt y que li paga la bona acció fugint ab la crida, deixant-la a l'adolorida, en solitari d'amor.

Tot plagiada, l'obra, en solitari de amor, estaven totalment ocupades per periodistes, literats, polítics y moltes señoress.

L'estradà l'ocupava el Rey, qui tenia a la seva dreta a l'infant don Ferran, y a l'esquerra a l'infant don Ranier.

L'entrada del Rey ha sigut acollida ab nombrosos aplaudiments.

Moments després s'ha presentat en Marconi, acompanyat dels senyors Moret y Echegaray, a qui el públic ha tributat una entusiasta ovació, dret tot-hora.

Descriu l'utilitat de la radi-telegrafia, ha recordat la recent catàstrofe del Títanic.

A continuació ha fet us de la paraula el senyor Echegaray, qui ha pronunciat un discurs eloquentíssim, enaltint en paràgrafs brillants la figura del gran Marconi, hora d'Itàlia y del mon enter.

Tot el seu discurs, que ha estat freqüentment interromput ab grans aplaudiments, l'ha dedicat, en termes científics, a demostrar la lluita y l'ambició dels homes sabis ab l'espat.

Auy hem arribat—ha dit—a humiliar ab un fil-ferro, el del telègraf, a les grans catàstrofes, pero en Marconi es el fil-ferro necessita, porque li basta ab la onda.

En Marconi—ha acabat dient—es un conquistador del món de la pau, de la ciència y de la fraternitat universal.

El discurs del senyor Echegaray, plà d'imatges vibrants y entusiastes ha sigut assistit ab una ovació sorrosa.

En Marconi, al aixecar-se per fer us de la paraula, l'audiòri li ha tributat una calorosa ovació.

Ha començat, en italià, recordant quin's 1895 fou quan se notaren els efectes de la primera onda alcanciant uns 40 kilòmetres; en 1895 se'n alçaren 76, en 1897 van arribar a 80 y en 1899 França va trobar comunicacions ab el Panamà. En 1900 se va extender d'Europa a Amèrica, y en 1901 arribaren a Terra Nova. En 1902 Anglaterra va comunicar ab Ferri y Cádiz. Ultimament han arribat a alcançar des de 3 mil a 4 mil kilòmetres.

Tot el discurs ha versat sobre la marxa progressiva de la onda de la seva invenció.

En Marconi, al acabar la lectura de les quartetes, ha sigut objecte d'una gran ovació tan gran, que ha durat diversos minuts, aplaudits tot el públic, dret.

Entre els concurrents hi havia molts polítics, tots els atòmics y ademà una nodrida representació de la colònia italiana.

Al sortir el Rey, acompanyat del Govern, que anava de uniforme, li han tributat una ovació.

Després ha sortit en Marconi que anava ab el senyor Moret y la junta directiva dels Atenes, y ha sigut, també, calorosamente aplaudit, donant-se visques a més Marconi y a Itàlia.

Finalment, el senyor Echegaray ha sigut objecte d'una ovació sorrosa, per que, realment, el seu discurs ha sigut l'exit de la nit.

En Marconi, condecorat

El Rey entregará avui a més Marconi les insignies de la Creu d'Alfons XII.

Al'extranger

(DE L'AGÈNCIA HAVAS)

DE FRANÇA

Les víctimes del si-nistre ferroviari.

París, 19. 8'10 nit.

Segons una nota oficial, en el sínistre ferroviari del pont del Marcadet, tren número 631 varen quedar reduïts a astres per la locomotora del tren número 434.

Entre els passatgers que ocupaven els tres vagons trocejats varen resultar morts 8, països y 3 militars. Adams hi hagué 39 ferits, d'ells 27 de gravatge, y només contusos.

La major part dels cadàvres estan horriblement mutilats. Alguns tenen membres tallats y arrancats. Un presenta el crani esclafat. Una dona casada de poch va veure caure davant d'ella el cap del seu marit completament separat del tronc.

Un dels morts es un espanyol anomenat Guerrero.

El sinistre fou degut a un mal agullatge; però encara no s'ha pogut precisar si fou per equivocació del guarda-agulla, per mal estat d'aquesta, o per esbatge.

DE L'ARGENTINA

Defunció

París, 19. 8'35 nit.

Buenos Aires.—Ha mort el general Goboy, senador y ex-ministro de la Guerra.

DEL URUGUAY

Mort

París, 19. 9'17 nit.

Montevideo.—Ha mort el general Ta-jes, president del Tribunal Militar.

DE VENEZUELA

L'ex-president Castro

París, 19. 11'40 nit.

Washington.—S'han rebut aquí notícies de que en Celoni de Castro, ex-president de Venezuela, que resideix a Tenerife, està malalt de gravetat, i esmenta un fatal desenllaç.

La seva disertació sobre'l geni còmic mitgeval, va ser interessantissima y feia ab gran claritat y il·lustració.

Pot dir-se, doncs, que l'excursió comença l'altra dia per la Grecia següent desrollantse ab tota felicitat, gràcies a un guia tan entès com el fundador del Teatre Inini.

En l'il·lustració d'aquesta segona conferència—que no altra cosa que il·lustracions venen a ser els petits actes de que es accompanya en Guadal—va presidir el teatre Iffai. Y va fer bé; el matí de diferència que'ls separa del grec, hauria estat ben difícil ferla patent als ulls d'una concordança entre la qual abunden els no iniciats. Per això varem entrar a la segona part de la vellada ab la ronda d'històries, presents pel bufó, que encara en Giménez. Y els personatges que evocats per ell anaven deixant davant del públic, en el joc, el trovador, el contrafèr, la Mort, el Rey y el Pàgès. Y com a fons d'aquestes figures tipiques, varem veure o entreveure—car de tot hi va haver—unes esplèndides decoracions del Morato y l'Alarma; era un jardí clàssic amb una planta en festa, ara un castell al qual els trovadors s'encaixaven. Y també vegèrem un bell bosch de l'Urgellès y la realització condensada de la Dança de la mort, del rabi don Sem i Bob.

Per últim, a la darrera part, entrarem al Renaixement, y després d'un evocador prefaci den Quial, va aparèixer l'Arlequí vividor, El polícinela, el Pierrot, el capità Matamors, el Doctor, el Pierrot, el capità Matamors, el Doctor, en Pantalón, la Colomina, tots els personatges tradicionals de la tradicional farsa, apareixent combinats en una acció ben característica, que es tal vegada l'acert més incontestable que'ns ha ofert en Guadal dins les dues sessions del Cicle històric. Y cal afegir, en veritat, que en Arlequí vividor els actors complementaven ja a sentir-se més possessors del caràcter de la representació que en els donades anteriorment dins el Cicle. Y la majoria del públic feia com els actors, car se trobava ja dintre un teatre més generalment conegut.

Diguem, doncs, a tall de resum, que la segona vellada, sent igualment meritòria per part de l'organitzador, que la primera, va ser més assequible a tota mena d'espectadors. Lo qual va contribuir a que fos ben unànim l'èxit que la va coronar.

La Tòmbola Corma segueix essent vitíssima.

La seva clausura, que farà definitivament aquesta setmana, serà precedida d'una bella festa literaria-musical, a la que hi pendrà part distingits literaris y artistes.

Encara que's seus noms hagin sortit ja en aquestes columnes, no es pas per demés que diguem una nova vegada els sentiments caritatis que han demonstrat tenir per la família del maluguanyat periodista don Ignasi Corma l'apèch de belles señoress que desde l'inauguració d'aquesta vella de caritat tots els dies l'ha presidit, portant a la mateixa Penya de les seves bondats y hermosura.

Totes elles mereixen fortes alabans y agràments. Queixosa simpatia Conxita Furriol, que deixà els seus llibres d'estudi, tot just al aproximarse's els dies en que els estudiants més els afalaguen, les cui-

tas estaven en la plena de Vich, molt productiva y ab una magnifica casa personal, se ven en bones condicions. — Raül Bassenstein & Vogler. — Fernando, 2 pral.

Vendes

MOBLES DE A. DIRAT

— Exposició permanent.

DORMITORIS — SALONS — MENJADORS, DESPATXOS, &

Especialitat en els d'estil angles.

Mendizábal, 28 y 30, y St. Pau, 52, 54

A PLASSOS MOBLES SILLERIES

LAMPARES, etc. — Sant Pau, núm. 54.

Rotllos de Música

PIANOLAS

Pianos combinats se venen y

LLOGUEN Carrer d'Aribau, núm. 1

MAGAZENES DE PIANOS

OCASIO:

Casa de cultura construïda, es sigua, elèctrica, telef., espirà, jardí y horts, situa a deu minuts de Manlleu, a la volta del riu Ter y rodejada d'esplèndids boscos, 56 vols per 40.000 pesetes.

Raül Fernández, núm. 2, pral.

Solar estàtic davant mercat Sant Antoni, Urgell, 20,

exposició 5.000 metres, se ven al complet